

Tíðindaskriv frá Bókadeild Føroya
Lærarafelags

Hvíti ormurin

er ævintýr um hin trúgva tænanan, sum fer út í heimin at finna eydnuna

Hann stæðgar á triggjar ferðir at hjálpa nøkrum fiskum, meyrum og trimum ravnungum. Sum vera man kemur hetta honum væl við seinni, tá ið hann skal

Svend Otto S. hevur illustrerað nóg av ævintýrunum hjá Grimm, t.d. Ævintýrbókina við 10 ævintýrum, sum Bókadeildin gav út í 1989. Myndirnar í Hvíta ormi

Grimm

Svend Otto S.

Hvíti ormurin

lúka harðar treytir at ognast kongsdóttirina, ið er vøkur, men hørð og erpin av lyndi. Tann góði og rættugsandi vinnur á óndskapinum og fær kongsdóttirina – soleiðis gongur í ævintýrunum... eru eins vakrar og sigandi og tær í ævintýrbókini. Pauli Hansen týddi ævintýrið um Hvíta ormin úr danskum. Bókin er 28 síður í litum og kostar kr. 92.

GOTT BINGO

verður í
Eydunni á Oyrabakka
Kristi himmalsferðardag kl. 16.00

Nógvir góðir vinningar,
t.d. olja fyrri 500 kr., benzin,
salt fiskur, ræstur fiskur og turt kjøt.
Burturlutað verður ein ferð fyrri tvey
til Noregs.

Sjónleikarlagið Fívil

VIT GREIÐA ALLA VØRUKOYRING

FLYTING ÚRFØROYUM
TIL FØROYA

Vit hava Flytikassar,
Goymslu og
KAPPINGARFØRAR PRÍSIR
TILBOÐ verða givin

HP-TRADING
Tlf. 17272

Barna- og ungdomstelefonin
hjá Barnabata/Reyða Krossi svarar mánadag frá
kl. 16-18. Tlf. 10645.

Ljómandi menska

Bulur er eingin, ið deyðanum basir. Kempuliga stríðið hjá Oskari var nóg svårt og drúgt. Her hjálpti eingin kelda kurtalig.

Ikki er hann einn vndur. Men ofta er nóg mikið at siga Oskar. Öll kenna hann, og hann kendi næstan öll allastaðni. Hermannsson skrivaðist hann. Borin í heim á Deild í Vestmanna á bartalsmessu 1920. Sonur Nikolinu og Karl hjá Geilar Jógvan. Deildarmaður í báðar ættir. Abbarnir vóru Bursi og Geilar Jógvan. Geilar Jógvan (Joan Hermansen) var abbasnur Herman Davidsen úr Tjørnuvík, ið búsettist í Geilini á Heygum. Har var Jógvan føddur 1857, men vaks annars upp í Garðastovu. Hann giftist við Elspu Katrinu úr Vík og búsettist úti á Deild.

Nikolina, mamma Oskars, var ein av átta døtrunum hjá Bursi og Femju. Visti tú ikki betur, kundi tú hildið, at Oskar sjálvur hevði funnið upp á hesi fornjóðandi nøvn. Bursi skrivaðist Tiburtius Jacobsen. Femja, Eufemia Hansdatter, kom ung arbeiðskona til Vestmanna av Eiði.

Karl og Nikolina settu búgv á Deildheyggi, niðan fyri húsin hjá Bursi og Femju. Har vóru Oskar og systkina hansara fødd. Malfrid, Herluf og Arno – sum öll eru farin hesi seinastu árin. Eftir er bara litla systirin Svanhild.

Í 1932, tá Oskar var 12 áragamal, kom tann stóra broyting í, at tæy fluttu til Tvøroyrar at búgva. Pápin var settur í starvið sum vrakarakontrollørur har suðuri og samstundis kom Jørgin Bech av Tvøroyri til Vestmanna at vera kontrollørur. Jørgin og Jacobina keyptu tá húsin hjá Karl.

Oskar var gávurikur, sum öll vita. Lærði til prentara í tí tíðini, tá ið hetta var bæði handverk og list. Hann var mangan hollur í ráðum, tá ið t.d. ráddi um at seta upp og leggja til rættis ein tekst. Var ófóru at tekna og hevði framúr góðar gávur at skriva og yrkja.

Oskar setti sín hugnadám á jólablaðið Følv, sum hann og Pól Arni góvu út í mong ár. Mangar av myndunum teknaði Oskar sjálvur, skrivaði søgur og yrkti skemtittættir og -sangir, rim og skjaldur. Perlu, ið óngantið verða gloymdar, eru barnasangirnir: litla Beinta, Skiparin litli o.fl. umframt Stórhvalagildið (saman við Pól Arna). Og allar hann týddi so meistarlaga væl!

Søgur og heilar bókur týddi hann og las so livandi og væl í útvarpinum. Hann var fastur fúsar í útvarpinum, til V-4 sendingarnar á sinni, at týða og leggja til rættis útvarpsleikir og skrivaði onkran útvarpsleikin sjálvur. Og sjónleikarnar ikki at gloyma!

Eg komi ikki út fyri at nevna alt, Oskar hevur fingist við Kunngur, sum hann var í islenskum máli og bókmentum – hann arbeiði í Íslandi eina tíð – syrgdi hann fyrri, at fáa nakrar teir bestu islensku leikarnar higar. Nakrar týddi hann sjálvur. Persónliga samband hansara við islenskar høvundar og leikarar hevur komið føroyskum sjónleiki væl við og ger tað framvegis.

Oskar setti sín dám á og var virkin í Sjónleikarhúsinum alla sína tíð. Ó-

gloymandi eru leikpartar hansara sum tann menski Karl Tólvti, tann hugnaligi Ananias (saman við Jóhannu Mariu), tann eldhugaði Boman gamli í Glataðu spælimonnum í Norðurlandahúsinum stutt síðani.

Hann var nevndarlimur í Havnar Sjónleikarlag og í nøkur ár formaður. Arbeiðið nóg saman við góða vinnmanninum Olivur. Teir samstarvaðu væl eisini í útvarpinum og til ymist skemt og undirhald, og seinastu árin eisini í Ráðnum fyrri Færðslutrygd. Tað var Oskari dyggur smeitur, tá ið Olivur gjørdist ótekliga sjúk og doyði so alt ov ungur.

Tað vóru eisini teir báðir, sum saman við øðrum fingi sett á stovn Meginfelag áhugaleikara Føroya í 1979. Eitt skifti var Oskar nevndarlimur í Máf. Hann fylgdi til tað síðsta við í øllum, sum her gerst.

Oskar var eisini ófóru røðari og fyrilesari – uttan handrit. Einaferð yvri í Værlandi greiddi hann vertunum har frá skyldskapinum millum værmendingar og okkum. Tey stóðu þúra bytt! Tað vóru helst nøkur okkara, ið heldur ikki vistu, at ungur maður úr Kirkjubø saman við øðrum føroyingum hevði reikað um har og notið blískap frá værm-

lendingum. Tá ið Oskar segði tað, so ljóðaði tað so rætt og rimiligt, at Sverri kongur og hinir føroyingarnir áttu eftirkomarar har um vegir. Skyldskapurin var eyðsæddur.

Oskar var vitugur maður. Føroyska søgu og norðurlenska dugði hann til fulnar – og at málbera seg dugði hann so avbera væl.

Eitt, sum Oskar óngantið fekt við, tað eg veit, var politikk. Men tjóðskaparlaga sinnaður var hann sum fáur. Errin av at vera føddur við tí privilegium, at vera føroyingur. Errin av máli og mentan okkara, og gjørdi allar tíðir sitt til at menna tæy.

So ússaligur hann var, tá eg vitjaði hann seinastu ferðirnar, so fell prátið sum so ofta á barnðómstíðina á Deild. Hesi árin, hann var eldri, gjørdi tað, at hann mintist mong, sum eg bert hómi ella havi hoyrt gita. Hann dugði so væl í nýtum orðum at lýsa fólk og hendingar, at alt stendur livandi klárt eftir í huga og minni. Við hvørt ivist eg í, um eg ikki minnst tað sjálvur kortini. Mangar frásagnirnar høvdu hendan eyðkenda góðsliga skemtiliga dæmin, sum stundum nærkast tí barokka og groteska. Ikki altíð heilt søguliga rætt kanska. Heldur stuttligur søguskaldskapur við tí persónliga dámi, sum góður frásøgumaður kann seta á. Ílt orð hoyrði tú hann ikki tala um nakran.

Oskar var kveikjari og veltapsmaður – forðsins besta týðningi. Umenn okkurt nivdi, so tókstist hann altíð væl hýrdur og stuttligur at koma á tal við. Hann hevði ikki bara eina magnfulla rødd og ein rundandi látur, men eina ljómandi mensku og eina sjáldsama sjarmu, ið fylti og hugtøku, so øll komu í gott lag. Tí er tað serliga tómt eftir hann og saknur-in tess sterri.

Í takksemi fyrri vinskapi og íblástur og í samkenslu við Onnu og tykkum, ið varðav, goyma vit trúliga minni um Oskar.

Sverri hjá Gudrun

Ellis- & Avlamisheimið í Vágum

Sethúsini,

ið heimið eigur í Miðvági, verða hervið lýst til leigu.

Áhugað biðast venda sær til heimið.

GOTT BINGO

verður í

Bygdarhúsinum í Hósvík
leygardagin 27. mai kl. 16.00

Nógvir góðir vinningar.
Eykaspeilið nú 1.700 kr.
Drigið verður millum spælini.

Bygdarlagið Varðin